

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 560/2025
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Слободана Пејовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Км.40/24 од 26.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-105/24 од 07.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Слободана Пејовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Км.40/24 од 26.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-105/24 од 07.02.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу Км.40/24 од 26.11.2024. године према малолетном сада пунолетном АА је због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ изречена васпитна мера посебна обавеза да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја која може трајати до шест месеци, с тим да малолетни сада пунолетни АА у том периоду може радити највише 120 часова, али тако да тај рад не омета његово школовање или запослење. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Оштећени ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-105/24 од 07.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката

Слободана Пејовића и потврђено је решење Вишег суда у Ужицу Км.40/24 од 26.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног сада пунолетног АА - адвокат Слободан Пејовић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 3) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд применом члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи решење Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-105/24 од 07.02.2025. године тако што ће малолетног сада пунолетног АА ослободити за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ или да применом члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине наведено решење и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Крагујевцу пред потпуно измењеним судским већем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепенем поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац малолетног сада пунолетног АА је као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално означио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да радње малолетног сада пунолетног АА не садрже сва законска субјективна и објективна обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ за које му је изречена васпитна мера. Поред тога, бранилац у поднетом захтеву истиче и да је суд противправне радње малолетног сада пунолетног АА погрешно правно квалификовао као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, јер се у његовим радњама евентуално могу стећи само елементи дела из области Закона о јавном реду и миру, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева такође дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац својим наводима којима образлаже постојање по њему ових повреда закона, по налажењу Врховног суда, суштински само оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа од стране

нижестепених судова у побијаним нижестепеним решењима, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа из којих по браниоцу произилази да малолетни сада пунолетни АА није извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, те да је саобраћајни полицајац ББ приликом проверавања и утврђивања идентитета малолетног АА незаконито поступао и то супротно прописима везаним за примену полицијских овлашћења према малолетним лицима и употребљавајући силу малолетном нанео лаке телесне повреде, о чему је приложена медицинска документација, при чему малолетни сада пунолетни АА због алкохолисаности није ни знао да је реч о полицајцима, а бранилац истиче и да је суд у образложењима побијаних решења погрешно утврдио да је малолетни сада пунолетни АА задао оштећеном полицајцу више удараца ногама у пределу стомака. Изнетим наводима захтева бранилац, по налажењу Врховног суда, суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним нижестепеним решењима, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац малолетног сада пунолетног АА у поднетом захтеву, као разлоге побијања нижестепених решења, само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински својим наводима указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца малолетног сада пунолетног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац малолетног сада пунолетног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, истицањем да је првостепени суд неправилно применио одредбе члана 16. став 2. и 5. ЗКП, будући да није са једнаком пажњом оценио изведене доказе који терете малолетног сада пунолетног АА и оне који му иду у корист, нити је донео одлуку у корист малолетног сада пунолетног АА, иако у конкретном случају није на несумњив начин утврђено да је он извршио предметно кривично дело.

Имајући у виду да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости малолетном сада пунолетном АА и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца малолетног сада пунолетног АА и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Слободана Пејовића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**